

**29 DECEMBRIE
SF.ANDREI AL CRETEI**

**CANONUL
SF.14.000 PRUNCI
UCIȘI DE IROD
DE LA
BETLEEM**

CANONIER-GR

Κανών των Νηπίων, άνευ Ακροστιχίδος. Ποίημα Αγίου Ανδρέου του Κρήτης. Ήχος δ΄. Άσωμεν ωδήν επινίκιον

Ωδή α΄.

Ηρώδην ανελειν σε βουλόμενον, ως Θεός τον
διώκοντα, έφυγες Χριστέ ο Θεός ο δε προς φόνον
εκτραπείς, των Νηπίων την χλόην εθέρισεν.

Ευφραίνου Βηθλεέμ η φοινίξασα, ενδόξως των
Νηπίων, τα αίματα· Χριστός γαρ αυτοίς, φως υπάρχει
και ζωή· δι αυτόν γαρ θανάτου εγεύσαντο.

Κλαίει η Ραχήλ απαράκλητα, τα τέκνα αυτής, καθώς
γέγραπται κραυγάζουσα· οίμοι, οίμοι, ουκ εισί, τω
Χριστώ γαρ θυσία προσήχθησαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε η Μήτηρ του όντως Θεού, περιφρούρει και
φύλαττε, και σώζε πάντας εν περιστάσει, τους εν
αληθεία και φόβω, Μητέρα σε Θεού καταγγέλοντας.

Ωδή γ΄.

Μη καυχάσθω ο καυχώμενος.

Όπερ ης ουκ αποθέμενος, και προσελάβου Σωτήρ ως
ηυδόκησας, όπερ ουκ ης δι άφατον, φιλανθρωπίαν
σου· εις Υιός αμέριστος, εχημάτισας
διπλούς ταις φύσεσιν.

Ακατάληπτος η σύλληψις, και υπέρ λόγον η
ένσαρκος πρόοδος, η εκ Παρθένου Κύριε, της
ευσπλαγχνίας σου· αλλά φώτισον και ημάς, τη
λαμπρότητι
σης επιγνώσεως.

Ο Ηρώδης πάλιν μαίνεται, την των Νηπίων θερίσαι
άσταχυν, και Ραχήλ οδύρεται, και η Ραμά συν αυτή,
αναίρεσιν την αυτών, και ουκ ήθελε παρακληθήναί
φησιν.

Θεοτοκίον.

Ω γαστήρ ουρανόν φέρουσα, ύψος και πλάτος εν η ο
Θεός ημών, αδαμιαίος γέγονε, και αγαγών ημάς, επί
την αρχαίαν ζωήν, και το πρόσλημμα θεώσας το εξ
ημών!

Κάθισμα. Ήχος δ΄. Επεφάνης σήμεραν.

Τω τεχθέντι σήμεραν, εκ της Παρθένου, των Νηπίων
στράτευμα, ως Ποιητή και Βασιλεί, δεκτά
προσάγονται σφάγια, προτεθυμένα, Χριστώ δια
πίστεως.

Δόξα. Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Χριστώ νηπιάσαντι, εκ της Παρθένου φρικτώς, ως
δώρον προσήνεγκται, ο των Νηπίων χορός, Ηρώδου
ωμότητι. Δεύτε ουν ευφρανθώμεν, τη αυτών

αναιρέσει, ότι Αβραμιαίοις, κατοικίσαντες κόλποις, πρεσβεύουσιν απαύστως, υπέρ των ψυχών ημών.

Και νυν. Της Εορτής. Όμοιον.

Ενθέως ευφραίνεται η κτίσις σήμερον· Χριστός γαρ ο Κυριος, Πατρός ανάρχου Υιός, εκ Κορης γεννάται αγνής· άπαν το των ανθρώπων, γένος αθανατίζων, λύων τε την κατάραν, της προμήτορος Εύας. Διο ευχαριστούντες αυτώ, εν ύμνοις δοξάσωμεν.

Ωδή δ΄.

Εισακήκοα ο Θεός.

Δεύτε συμφώνως πιστοί, των γενεθλίων μετ έγκωμίων, την ημέραν εορτάσωμεν, εν ψαλμοίς γεραίροντες, τον εν σπηλαιώ βρέφος τικτόμενον.

Μιαιφονίαν η Βηθλεέμ, την του Ηρώδου αναβοώσα, διελέγχει την παράνομον αλλ αυτός ως θύματα, τα των Βρεφών συστήματα δέχου Χριστέ.

Ιερεμίας ο μέγας φησί, Προφήταις πάλαι προανεφώνει· Εν Ραμά σφαγή γενήσεται, δια τον τικτόμενον, εν Βηθλεέμ Χριστόν τον Θεόν ημών.

Θεοτοκίον.

Χαίρε πύλη των ουρανών, δι ής διήλθεν αρρήτω λόγω, Βασιλεύς ο επουράνιος, και τηρήσας άμωμον, εσφραγισμένην πάλιν κατέλιπεν.

Ωδή ε΄.

Ανατείλαν μοι Κύριε.

Δεσποτικήν πανήγυριν, οι φιλέορτοι σήμερον,
ανακηρύττομεν του Σωτήρος, τα σπάργανα ορώντες,
και ποιμένας κήρυκας, και των Μάγων σύστημα,
δώρα προσφέροντας Χριστώ.

Χορεύει πάσα σήμερον, η φύσις η του θήλεος, ότι
τον γόνον αποδίδει, τω Κτίστη και Δεσπότη, Χριστώ
τω Θεώ ημών, και καυχάται λέγουσα· νυν ουκ
άτεκνος εγώ.

Ηρώδης ο δυσώνυμος, τον Φαραώ μιμούμενος, ο μη
καμφθείς μηρώοις σπλάγχνοις, τα βρέφη
κατασφάττει, δια τον τικτόμενον, εν σπηλαίω και
φάτνη, Χριστόν τον μόνον Λυτρωτήν.

Θεοτοκίον.

Ως πύλην αδιόδευτον, και βάτον ακατάφλεκτον, και
αλατόμητόν σε όρος, εξ ου λίθος ετμήθη, ο εκ σου
σαρκούμενος, ανυμνούμεν Δέσποινα, Μήτηρ του
πάντων Ποιητού.

Ωδή στ΄.

Ζάλη με λογισμών.

ήμερον χορευέτω πάσα η κτίσις, ότι τα γενέθλια,
τηρούνται νυν του Σωτήρος, και η μνήμη εφέστηκε
φαιδρώς, των Νηπίων και δεύτε,

πανηγυρίσωμεν άπαντες.

Φησί γαρ· Εν Ραμά θρήνος ήκούσθη· Ραχήλ γαρ κλαίουσα, τα Νήπια ου μετρίως· Ιερεμίας γαρ νυν προφητεύει, δια τον εκ Μαρίας, εν Βηθλεέμ γεννηθέντα Χριστόν.

Φοινίσσεται η γη άπασα το αίμα, των Νηπίων σήμερον, και Βηθλεέμ εγκαυχάται, ως τα τέκνα πληθύνασα αυτής, και δέχεται ως δώρα, μαιφονίαν την άδικον.

Θεοτοκίον.

Έλυσας την άραν της προγόνου· την χαράν γαρ έτεκες, η εν μητράσι Παρθένος, τον αναλλοίωτον Λόγον εν σαρκί αυτόν Θεογεννήτορ, υπέρ του κόσμου ικέτευε.

Κοντάκιον.

Αστήρ Μαγους έπεμψε, προς τον τεχθέντα, και Ηρώδης άδικον, στρατόν απέστειλε κενώς, φονοκτονήσαι οιόμενος, τον εν τη φάτνη ως Νήπιον κείμενον.

Ο Οίκος

Των άνω και των κάτω νυν ομού ευφραινομένων, εν τη επιφανεία του πάντων Βασιλέως, Ηρώδης μόνος συναλγεί, συν τοις προφητοκτόνοις Ιουδαίοις· εικός

γαρ μόνους αυτούς οδύρεσθαι· ου γαρ από του νυν
βασιλεύουσιν, αλλ' η βασιλεία του Κυρίου, και έτι
κρατήσκει, τα θράση των εκθρών αποκρουομένη, και
τα πλήθη των πιστών συγκαλουμένη, μετά των
σεπτών Νηπίων του κατοπεύειν, τον εν τη φάτνη ως
Νήπιον κείμενον.

Ωδή ξ'.

Ευλογητός ει ο Θεός.

Επέστη σήμερα ημίν, των Γενεθλίων ημέρα, και
ύμνον πάντες κροτήσωμεν πιστοί· ήδη εισηκούσθη, η
δέησις ημών.

Ιερεμίας ο σοφός, την των άώρων Νηπίων,
προφητεύσας γαρ είπε την μέλλουσαν σφαγήν, δια
τον τεχθέντα, εν κόμη Βηθλεέμ.

Ο παλαιός των ημερών, ο νηπιάσας ως βρέφος, των
Νηπίων προσδέχεται σφαγήν, και την των Μαρτύρων,
ηυτρέπισεν οδόν.

Θεοτοκίον.

Χαίρε ναέ θεϊκέ, χαίρε κατάσκιον όρος, χαίρε λυχνία
χρυσή· χαίρε τράπεζα, και θείε κιβωτέ, χαίρε
Παναγία Θεογεννήτορ.

Ωδή η΄.

Εν πυρί φλογός.

Των Αγγέλων τα στρατεύματα, Χερουβιμ Σεραφίμ,
Κύριε μετά ποιμένων, ύμνον άδουσι τερπνόν,
υμνούντες και βοώντες, σε τον γεννηθέντα, σπηλαιώ
υπογαίω σαρκί, εις πάντας τους αιώνας.

Φωνή ως ηκούσθη εν Ραμά, και κλαυθμός των
Βρεφών, σήμερα οι των Αγγέλων, εξεπλάγησαν
χοροί, υμνούντες και βοώντες, Χριστόν τον εκ
Μαρίας, τεχθέντα εν σπηλαιώ, εις σωτηρίαν κόσμου.

Η γη επορφύρετο τοις αίμασι, και ως ρόδα αγρού,
έπιπτον εκ των αγκαλών, των μητρώων τα βρέφη,
πατέρων και μητέρων, ολολυγμός βιαίως, εις τούτο
μόνον αφορώντες, το εκ Μαρίας βρέφος.

Θεοτοκίον.

Τις ακούων ουκ εξίσταται, ότι μήτραν Θεός ώκησε
και βρέφος ώφθη, άνευ πάθους και φθοράς; Ω
πλούτου ευσπλαγχνίας! ω βάθους μυστηρίου! Ο
πάντα περιέπων, σαρκί εφανερώθη.

Ωδή θ΄.

.Την υπερένδροσον πάλαι.

Προφητεύων μήπω μαθόντες Παιδες, την σκιώδη
μανίαν εφάυλισαν, και τον φθόνον έρρηξαν, τούτου
τον παράφρονα.

Τον νηπιάσαντα Λόγον εκ Παρθένου, και τα Νήπια
δόντα αγήρω ζωή, και αβραμιαίους κόλποις, οικίσας
μεγαλύνομεν.

Τον Ηρώδη μανίαν εκτακέντα, των Νηπίων την
χλόην εθέρισε, και του ζην αποσπάσας, τούτους
εισοικίζει Χριστώ.

Θεοτοκίον.

Την πορφύραν σου Λόγε αιμάσι, της Παρθένου
υφανθείσαν και βαφείσαν, δίχα φθοράς δι ήμᾶς καθ
ήμᾶς, φορέσας ενηνθρώπησας.